

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо підвищення доступності медичної та реабілітаційної допомоги
у період дії воєнного стану

У зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України
Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. В Основах законодавства України про охорону здоров'я (Відомості
Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 3 визначення термінів "кластерний заклад
охорони здоров'я", "надкластерний заклад охорони здоров'я" викласти в такій
редакції:

"кластерний заклад охорони здоров'я – багатoproфільний лікарняний
заклад, спроможний забезпечити на території госпітального кластера потребу
населення в медичному обслуговуванні у найбільш поширених захворюваннях
і станах за напрямками медичного обслуговування в стаціонарних умовах
відповідно до переліку, визначеного Кабінетом Міністрів України";

"надкластерний заклад охорони здоров'я – багатoproфільний
лікарняний заклад, в якого наявні ресурси та технології, орієнтовані на
забезпечення медичного обслуговування у найбільш складних та/або
рідкісних випадках захворювань населення всього госпітального округу за
напрямами медичного обслуговування в стаціонарних умовах відповідно до
переліку, визначеного Кабінетом Міністрів України";

2) частину четверту статті 16 викласти в такій редакції:

"З метою забезпечення територіальної доступності якісної медичної та
реабілітаційної допомоги населенню визначається госпітальний округ.
Госпітальний округ поділяється на госпітальні кластери, в межах яких
організовано комплексний доступ населення до медичного обслуговування в
стаціонарних умовах. Межі госпітальних округів та госпітальних кластерів,

порядок їх визначення та функціонування, а також порядок визначення кластерних, надкластерних та інших видів закладів охорони здоров'я, що входять до спроможної мережі закладів охорони здоров'я госпітального округу, визначаються Кабінетом Міністрів України на основі потреб населення у комплексному медичному обслуговуванні в стаціонарних умовах";

3) розділ XIII "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктом 2 такого змісту:

"2. Установити, що в період дії воєнного стану в Україні та протягом шести місяців після його припинення чи скасування:

1) медична допомога, реабілітаційна допомога надається згідно з медичними показаннями професійно підготовленими медичними працівниками, фахівцями з реабілітації, які перебувають у трудових відносинах із закладами охорони здоров'я, що забезпечують надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги згідно з одержаною відповідно до закону ліцензією, науково-педагогічними працівниками закладів вищої (післядипломної) освіти, які мають право надавати медичну допомогу відповідно до частини другої статті 33 цих Основ, або медичними працівниками, у тому числі науково-педагогічними працівниками закладів вищої (післядипломної) освіти, фахівцями з реабілітації, які направлені у відрядження до закладів охорони здоров'я у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, або які залучені до надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги як волонтери у встановленому законом порядку, а також фізичними особами – підприємцями, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію у встановленому законом порядку і можуть перебувати з такими закладами у цивільно-правових відносинах;

2) медична допомога, реабілітаційна допомога може надаватися поза місцем провадження господарської діяльності з медичної практики, зазначеним у заяві про отримання ліцензії та доданих до неї документах;

3) як виняток із статті 74 цих Основ, до надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на волонтерських засадах можуть залучатися медичні працівники, фахівці з реабілітації, які є іноземцями (крім громадян Російської Федерації або Республіки Білорусь) або особами без громадянства і прибули в Україну для надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на запрошення закладу охорони здоров'я або іншого підприємства, організації чи установи, що залучають до волонтерської діяльності іноземців та осіб без громадянства, якщо такі медичні працівники, фахівці з реабілітації відповідають вимогам до освіти та професійної кваліфікації і мають документи про освіту та відповідну професійну кваліфікацію, засвідчені в порядку консульської легалізації або шляхом проставлення апостилю в країні, в якій вони працюють. Заклад охорони здоров'я або інше підприємство, установа чи організація, що залучила до надання медичної або реабілітаційної допомоги

іноземців або осіб без громадянства, які відповідають вимогам до освіти та професійної кваліфікації і мають документи про освіту та відповідну професійну кваліфікацію, засвідчені в порядку консульської легалізації або шляхом проставлення апостилю в країні, в якій вони працюють, протягом п'яти робочих днів з моменту залучення повідомляє центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про строк, на який залучаються зазначені особи. До надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини можуть залучатися медичні працівники, фахівці з реабілітації, які є іноземцями (крім громадян Російської Федерації або Республіки Білорусь) або особами без громадянства, за умови їх реєстрації в інформаційно-комунікаційній системі, що забезпечує надання медичної та реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини. Для надання такої допомоги не можуть застосовуватися інформаційно-комунікаційні системи, права на які зареєстровані у Російській Федерації або Республіці Білорусь;

4) у разі якщо медичні працівники, фахівці з реабілітації залучаються до надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на волонтерських засадах, ведення, внесення первинної облікової медичної документації, ведення обліку медичних послуг, управління медичною інформацією та використання інших функціональних можливостей електронної системи охорони здоров'я здійснюються виключно медичними працівниками, визначеними керівником закладу охорони здоров'я, який залучає таких медичних працівників, фахівців з реабілітації".

2. Частину четверту статті 8 Закону України "Про оплату праці" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121; 1997 р., № 11, ст. 89; із змінами, внесеними Законом України від 1 липня 2022 року № 2347–IX) викласти в такій редакції:

"Мінімальний розмір оплати праці медичних, фармацевтичних працівників та фахівців з реабілітації державних та комунальних закладів охорони здоров'я визначається Кабінетом Міністрів України, у тому числі з дотриманням гарантій щодо мінімальної заробітної плати".

3. У статті 30 Закону України "Про захист персональних даних" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 34, ст. 481) після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

"2. Установити, що в період дії воєнного стану в Україні та протягом шести місяців після його припинення чи скасування, як виняток з положень абзаців першого – третього частини третьої статті 29 цього Закону, передача персональних даних іноземним суб'єктам відносин, пов'язаних із персональними даними, що необхідні для надання медичної допомоги та/або реабілітаційної допомоги із застосуванням телемедицини, може здійснюватися із забезпеченням захисту персональних даних відповідно до законодавства тієї країни, в якій медичному працівнику, фахівцю з реабілітації чи закладу охорони здоров'я, що надає медичну та/або реабілітаційну

допомогу, надано право на провадження медичної практики (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь)".

У зв'язку з цим пункт 2 вважати пунктом 3.

4. У Законі України "Про волонтерську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 42, ст. 435 із наступними змінами):

1) частину третю статті 1 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги у період дії воєнного стану в Україні та у встановлений законом строк після його припинення чи скасування".

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом дванадцятим;

2) у розділі III "Прикінцеві положення" після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

"2. Установити, що у період дії воєнного стану в Україні та протягом шести місяців після його припинення чи скасування:

1) підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, відомчої підпорядкованості та прибутковості можуть залучати до своєї діяльності з надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги волонтерів (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь) виключно для надання безоплатної медичної допомоги, безоплатної реабілітаційної допомоги;

2) до підприємств, установ та організацій, які залучають до своєї діяльності з надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги іноземців та осіб без громадянства як волонтерів (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь), не застосовується вимога частини шостої статті 5 цього Закону щодо інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері волонтерської діяльності".

У зв'язку з цим пункти 2 і 3 вважати відповідно пунктами 3 і 4.

5. У Законі України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19–20, ст. 179 із наступними змінами):

1) статтю 4 після частини десятої доповнити новою частиною такого змісту:

"11. Іноземці (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь) та особи без громадянства, які в період дії воєнного стану прибули в Україну для надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги на волонтерських засадах як медичні працівники, фахівці з реабілітації та отримали посвідку на тимчасове проживання, вважаються такими, які на законних підставах перебувають на території України, на період надання такої допомоги".

У зв'язку з цим частини одинадцятую – двадцять третю вважати відповідно частинами дванадцятую – двадцять четвертою;

2) статтю 5 доповнити частиною двадцять другою такого змісту:

"22. Підставою для видачі посвідки на тимчасове проживання у випадку, передбаченому частиною одинадцятую статті 4 цього Закону, є заява іноземця (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь) або особи без громадянства, дійсний поліс медичного страхування, подання закладу охорони здоров'я або іншого підприємства, установи чи організації, що залучила до своєї діяльності з надання медичної допомоги, реабілітаційної допомоги іноземців або осіб без громадянства, які відповідають вимогам до освіти та професійної кваліфікації та мають документи про освіту та відповідну професійну кваліфікацію, засвідчені в порядку консульської легалізації або шляхом проставлення апостилю в країні, в якій вони працюють, а також повідомила центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про строк, на який залучаються такі особи".

6. Абзац п'ятий пункту 3 частини дев'ятої статті 9 Закону України "Про ліцензування видів господарської діяльності" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158; 2019 р., № 47, ст. 310) викласти в такій редакції:

"провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, виключно в межах місць провадження господарської діяльності, зазначених у відомостях про них, поданих до органу ліцензування згідно з вимогами ліцензійних умов, використання виключно таких місць у провадженні виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, крім випадків, передбачених законом".

7. У Законі України "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 31 із наступними змінами):

1) частину п'яту статті 9 викласти в такій редакції:

"5. Надання медичних послуг та лікарських засобів за програмою медичних гарантій, пов'язаних із спеціалізованою, паліативною медичною допомогою та реабілітаційною допомогою, здійснюється за направленням лікаря, який надає первинну медичну допомогу, або лікуючого лікаря в порядку, передбаченому законодавством, крім випадків, якщо згідно із законодавством направлення лікаря не вимагається";

2) розділ IV "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктом 5⁴ такого змісту:

"5⁴. На період дії воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях стосовно надавачів медичних послуг та аптечних закладів, розташованих на території, на якій введено воєнний стан:

1) Кабінет Міністрів України може встановлювати особливий порядок укладання та застосування договорів про медичне обслуговування населення (або їх окремих положень), договорів про реімбурсацію (або їх окремих положень), а також порядок їх опублікування;

2) оплата надання медичних послуг та лікарських засобів, відшкодування вартості лікарських засобів, що підлягають реімбурсації, за програмою медичних гарантій, внесення надавачем медичних послуг та аптечним закладом інформації та документів до електронної системи охорони здоров'я, а також формування звітів про надані медичні послуги та про відпущені лікарські засоби здійснюються в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України".

8. Пункт 2 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань організації освітнього процесу у сфері охорони здоров'я" (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 47, ст. 411; із змінами, внесеними Законом України від 1 липня 2022 року № 2347–IX) виключити.

9. Розділ V "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я" (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 8, ст. 59) після пункту 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

"2. Установити, що в період дії воєнного стану в Україні та протягом шести місяців після його припинення чи скасування:

1) до надання реабілітаційної допомоги із застосуванням телереабілітації можуть залучатися фахівці з реабілітації, які є іноземцями (крім громадян Російської Федерації та Республіки Білорусь) або особами без громадянства, за умови їх реєстрації в інформаційно-комунікаційній системі, що забезпечує надання реабілітаційної допомоги із застосуванням телереабілітації. Для надання такої допомоги не можуть застосовуватися відповідні інформаційно-комунікаційні системи, права на які зареєстровані у Російській Федерації або Республіці Білорусь;

2) положення частин другої і третьої статті 27 цього Закону застосовуються з урахуванням таких особливостей:

на первинному рівні медичної допомоги надання реабілітаційної допомоги низького обсягу в амбулаторних умовах також забезпечується фахівцями з реабілітації, залученими до надання такої допомоги як волонтери у територіальних громадах, реабілітаційних закладах, відділеннях та підрозділах, що надають реабілітаційну допомогу, у встановленому законом порядку;

на спеціалізованому рівні медичної допомоги надання реабілітаційної допомоги в гострому, післягострому та довготривалому реабілітаційних періодах у стаціонарних та амбулаторних умовах також забезпечується фахівцями з реабілітації, залученими до надання такої допомоги як волонтери у мультидисциплінарних реабілітаційних командах, які працюють у палатах

гострої реабілітації закладів охорони здоров'я або у стаціонарних чи амбулаторних реабілітаційних закладах, відділеннях, підрозділах".

У зв'язку з цим пункти 2 і 3 вважати відповідно пунктами 3 і 4.

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити розроблення та затвердження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, порядку надання медичної допомоги із застосуванням телемедицини, реабілітаційної допомоги із застосуванням телереабілітації у період дії воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях та протягом шести місяців після його припинення чи скасування.

Президент України

м. Київ
29 липня 2022 року
№ 2494-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ